

den ærede Ordfører (Busk) en Tak for, at man har henvist Sagen til Finansministerens Afgørelse, og i det Haab, at ærede Medlemmer ogsaa ville stemme for denne Sag, vil jeg meget bede den højtærede Minister om at tage Indstillingen til Følge. Jeg kender Manden personlig og ved, han er en brav og agtet og i sin Egn afholdt Mand, og selv om det ikke skulde kunne fuldt ud bevises ved Attesterne, er han selv overbevist om, at hans Døvhed hidrører fra hans Deltagelse i Krigen 1864. Jeg kender, som sagt, Manden personlig og ved, at hans Svaghed har været ham til stor Gene. Han er nu næsten fuldstændig døv, og hans Svaghed er med Aarene tagen til mere og mere. Jeg vil altsaa meget indstændig bede den højtærede Minister om at se velvillig paa Sagen, saa at der maa komme et godt Resultat ud af Indstillingen til Held for Manden og hans Familie.

Finansministeren (Hørring): Jeg har ikke noget imod, at dette Andragende henvises til Finansministeren, og naar jeg modtager det, skal jeg betragte det som indsendt til Ministeriet og saaledes genoptage denne Sag til Overvejelse. Jeg har her ikke megen Grund til at komme ind paa Sagens Detailler, men jeg skal dog fremhæve, at den Afgørelse, der er falden i sin Tid, har været vel begrundet. Der er i Fremstillingen her en Unøjagtighed, idet man maa tro, at den paagældende har faaet sin Døvhed i Krigen 1864, og at det altsaa allerede den Gang er konstateret, at han har paadraget sig denne Sygdom i Krigen. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Han har deltaget i Krigen i 1864 og er bleven hjempermitteret ligesom alle de andre, uden at Sygdommen er bleven konstateret. Han blev saa paa ny indkaldt og blev da i Aaret 1868 kasseret paa Grund af Døvhed. Jeg fremhæver særlig dette, fordi den ny Lov af Februar 1897 i § 7 har en Bestemmelse, hvorefter den, der som Deltager i Krigen har paadraget sig en Sygdom og som Følge deraf kasseres, er betydelig heldigere stillet end andre med Hensyn til Bevisbyrden for Kausalforbindelsen mellem Skaden og Aarsagen. Denne Bestemmelse kan desværre ikke komme til Anvendelse paa denne Mand, idet der, som sagt, ikke er Tale om, at han er bleven kasseret paa Grund af en Skade, han har paadraget sig i Krigen. Jeg skal imidlertid tage Sagen til ny Behandling, saa snart Andragendet bliver oversendt til mig fra det ærede Udvalg.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit af Indstillingerne.

Indstillingen Nr. 7 af *Udvalget* (se Tillæg B) vedtoges enstemmig med 59 Stemmer.

Under Forhandling sattes dernæst Indstilling Nr. 10 (se Tillæg B) vedrørende *Justitsministeren* og *Landbrugsministeren*.

Ordføreren (Busk): Det Andragende, vi her komme til, angaar store Forhold for os Landbrugere. Der er den Ejendommelighed ved denne Sag, at Andragendet er henvist til tvende Ministre: baade til Justitsministeren og til Landbrugsministeren. Grunden til, at Udvalget har foreslaaet at henvise Andragendet til begge disse Ministre, er den, at der i Andragendet andrages om, at nogle Lovbestemmelser i Loven af 28de Marts 1868 maa blive forandrede, og da denne Lov vedrører Justitsministeren, ere vi nødte til at henvise denne Sag til ham. Men da paa den anden Side vi Landboere ere saa heldige at have faaet en Landbrugsminister, der specielt maa være sat til at tage sig af vore Interesser, ville vi samtidig opfordre ham til at hjælpe os. Det, der i denne Sag er budt os fra Kjøbenhavns Sundhedskommissions Side, er noget af det mærkeligste, som tænkes kan. Der sidder her i Kjøbenhavn en Sundhedskommission med Politidirektøren i Spidsen. Erklæringen fra Kjøbenhavns Sundhedskommission er underskrevet af Politidirektøren, og det er i dette Aktstykke, at det mærkelige findes. Jeg kan sige, at jeg misunder Socialdemokratiet, at det er dette Parti og ikke mine nære Partifæller her i Kjøbenhavn, der have fundet Anledning til at lade afholde en Række Møder i Anledning af den Sag, som her ligger for. Det er jo ikke en Sag, som alene angaar Arbejderne, den angaar i Grunden alle her i Byen, at, fordi de have en Sundhedskommission, som stiller aldeles urimelige og efter min Mening ufornuftige Fordringer, kunne de ikke blive delagtige i de Goder, som man andre Steder, i Købstæderne, kan blive delagtig i. Der foreligger som Bilag til det her behandlede Andragende et Svar fra Sundhedskommissionen her i Byen, og jeg skal senere udførlig referere dette Svar, fordi jeg synes, det bør vides i større Kredse ud